

РЕШЕНИЕ

№ 7038

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7798** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ева Пелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на “Гази 2016“ ЕООД - [населено място], чрез пълномощника адв. Й., срещу решение №20041614/10.06.2022 г., постановено по НАХД №5652/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 133-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №526697-F543455/24.07.2020 г., издадено от директор на офис „М.“ при ТД на НАП – С., с което на касатора, на основание чл.178, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 6 000 лв., за нарушение по чл.125, ал.5 от ЗДДС.

В касационната жалба са изложени аргументи, че въззивното решение е незаконосъобразно и неправилно, постановено в противоречие с разпоредбите на материалния закон, и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Твърди се, че необосновано е определена имуществена санкция над средния размер, доколкото не са обсъдени доказателства за обществената опасност на деянието. Сочи се, че при издаване на наказателното постановление, са допуснати съществени процесуални нарушения. Прави се искане решението на СРС да бъде отменено. Претендират се разноси.

В съдебно заседание касатора “Гази 2016“ ЕООД, чрез адв. Й., поддържа

касационната жалба.

Ответникът по касация – Директора на офис „М.“ при ТД на НАП-гр. С. оспорва касационната жалба, чрез юрк. Д..

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 от АПК, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните, обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

В производството пред въззивната инстанция е установена правилно следната фактическа обстановка:

На 08.04.2020 г. Л. Т. - старши инспектор по приходите в ТД на НАП - С., офис „М.“ извършил служебна проверка в информационния масив на НАП и установил, че дружеството - жалбоподател не е подало справка-декларация по чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за месец февруари 2020 г. в срок до 16.03.2020 г. включително, тъй като 14.03.2020 г., когато изтичал срока бил почивен ден. На касатора бил съставен АУАН №F543455 от 08.04.2020 г. от Л. Т., в присъствието на един свидетел и пълномощник на дружеството-жалбоподател. Срещу съставения АУАН били депозирани писмени възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Административнонаказващия орган счел възраженията на дружеството за неоснователни и на база на съставения АУАН издал процесното НП №526697-F543455/24.07.2020 г., с което на жалбоподателя на основание чл. 179, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 6 000 /шест хиляди/ лева, за нарушение на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС.

Както в наказателното постановление, така и в акта за установяване на административно нарушение точно, ясно и конкретно е описано нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават, законовите разпоредби, които са нарушени, като съдът не констатира несъответствие между словесното изписване на обективната страна на деянието и неговата правна квалификация.

Административнонаказващия орган е преценил цялостно и обективно събраните по преписката доказателства, като правилно и законосъобразно, съгласно депозираните по нея писмени такива е достигнал до извода, че е налице осъществен състав на административно нарушение, доколкото данни в обратната посока липсват. Доколкото административната санкция е наложена на юридическо лице, ирелевантен е за делото въпроса, относно неналичието на субективен елемент от състава на нарушението. Било е въпрос на вътрешноорганизационно решение, дружеството да подаде справка-декларация в законоустановения срок по чл.125, ал.5 ЗДДС, доколкото по делото не са налице доказателства за настъпили форсмажорни обстоятелства.

Съдебното решение е съобразено с материалния закон, процесуалните правила и е обосновано. При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, като изложените в същия аргументи, не следва да бъдат преповтаряни.

Безспорно „Гази 2016“ ЕООД е извършило процесното административно нарушение,

осъществявайки фактическия състав на нормата на чл. 125 ал. 5 от ЗДДС, тъй като не е подало в регламентирания срок - до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася, справка-декларация за месец февруари 2020 г., въпреки че е регистрирано лице по същия закон. За данъчния период м.02.2020 г. срокът за подаване е бил 16.03.2020 г. /14-ти почивен/.

Настоящата инстанция приема и, че изводите на СРС за липсата на основания за определяне на нарушението като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, за който нарушителя не следва да се санкционира, са правилни и законосъобразни. Извършеното нарушение не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност спрямо обществените отношения, които защитава ЗДДС, в сравнение с обичайните нарушенията от същия вид, и предвид периода на забавяне за подаване на декларацията по чл.125, ал.1 от ЗДДС за м.02.2020, която не е подадена към момента на издаване на НП, както и към момента на приключване на съдебното следствие пред въззивния съд, същото не може да бъде квалифицирано като маловажно, респ. дружеството не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност.

За да обоснове налагане на санкция в размер над минимума, АНО е посочил, че срещу дружеството са образувани още три административнонаказателни производства в т. ч. – Предупреждение с № 376987/20.06.2018 г., НП № 420300/24.01.2019 г. за неподаване в срок СД по чл. 125 от ЗДДС за месеци февруари и август 2018 г. Посочил е още, че срещу дружеството е издадено и НП №512420-533105/07.07.2020 г., което е било висящо към момента на издаване на процесното НП.

Извършеното нарушение представлява повторно такова по смисъла на §1, т.35 от ДР на ЗДДС, с оглед издаденото НП №420300/24.01.2019 г., влязло в сила на 15.01.2020 г., с което дружеството е санкционирано за същото нарушение.

Основанията за отмяна, наведени в жалбата на касатора, са свързани с това, че СРС неправилно е приел, че с наложеното административно наказание – имуществена санкция в размер на 6 000 лв. правилно е приложен санкционният закон. Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на СРС относно правилността при определяне размера на санкцията над средния размер към максимума.

По силата на чл. 179 от ЗДДС, лице, което, като е длъжно, не подаде справка-декларацията по чл. 125, ал. 1, декларацията по чл. 125, ал. 2, отчетните регистри по чл. 124 или не ги подаде в предвидените срокове, се наказва с имуществена санкция - за юридическите лица и еднолични търговци, в размер от 500 до 10 000 лв. В случая АНО е наложил наказание малко над средния размер – 6 000 лв., което според настоящата съдебна инстанция се явява обосновано и правилно.

Размерът на наказанието се определя по реда на чл. 27 от ЗАНН, а съгласно ал. 2 се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите, другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, имущественото състояние на нарушителя. Отегчаващо отговорността обстоятелство са констатираните други нарушения, които налагат определяне на санкция над средния размер.

Целите на наказанието да се предупреди и превъзпита дееца не са били постигнати с предходно наложеното наказание, видно от факта на извършване на процесното нарушение, поради което налагането на санкция над средния размер и едновременно над размера по предходното нарушение, а именно над 700 лв., е обосновано и логично. Тези изводи водят до заключение за неоснователност на искането на жалбоподателя за налагане на административно наказание – предупреждение.

Обжалваното решение е постановено въз основа на събраните доказателства, като първоинстанционния съд е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона процесуални способности, не/допускането на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, съответно законосъобразността на наложеното административно наказание. При субсидиарното прилагане на НПК, контролирания съд, е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, по който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, при съблюдаване на процесуалните правила относно събирането, проверката и анализа на доказателствената съвкупност и не е допуснал процесуални нарушения. Съдебното решение е съобразено с материалния закон, процесуалните правила и е обосновано. При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, като изложените в същия аргументи не следва да бъдат преповтаряни.

С оглед гореизложеното, настоящият съдебен състав, намира, че процесното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и направеното своевременно искане, в тежест на касатора следва да бъдат възложени разноските, сторени от офис „М.“ при ТД на НАП – С., представляващи юрисконсултско възнаграждение в касационно производство, в размер на 80 лева, съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, като се отчете, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. ГРАД, X.-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №20041614/10.06.2022 г., постановено по НАХД №5652/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133-ти състав.

ОСЪЖДА “Гази 2016“ ЕООД - [населено място] да заплати на ТД на НАП – С. сумата от 80 лева, представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

